

Henk van Hees, Eemnesser

Verbinder, niet zo van de regeltjes

Het is een komen en gaan in de Oudheidkamer van Eemnes vandaag: stapels dozen met nummers van het kwartaalblad van de Historische King Eemnes staan klaar. Deze keer wordt het blad huis aan huis verspreid. Henk van Hees, vicevoorzitter van de HKE vertelt het met gepaste trots. Ook de vele nieuwe Eemnessers maken zo kennis met de historie van dit bijzondere dorp in het Eemland. Het oude met het nieuwe verbinden.

Hij schreef voor de HKE veel over de geschiedenis van zijn dorp.

„Vooral over de gewone Eemnessers, een lijst met burgemeesters interesseert me niet zo. De straat op, praten, oral history is heel belangrijk. Door met geschiedenis bezig te zijn, ga je zaken ook in een breder perspectief zien. Het brengt mensen dicht bij elkaar, als ze zich van hun geschiedenis bewust zijn.“

Van Hees schreef over de winkeltjes die er waren, een hoorspel over de watersnood van 1916. Over Eemnesser families, over het dorp waar hij is geboren en getogen. „Ik weet nog dat de Rijksweg A27 werd aangelegd, dwars door het gebied van mijn jeugd. Ik zag dat als een

aanslag. Op een zondagmiddag ben er met mijn fotoestel naar toegegaan. Echt om afscheid te nemen. Van die landerijen, die akkertjes, plekken waar ik mijn hele jeugd heb rondgestruind. Zo mooi. Daar ging de botte bijl in. Dat deed me pijn. Eigenlijk ben ik helemaal verliefd op Eemnes, het dorp heeft zoveel facetten.“

Niet dat hij wereldvreemd is. Tientallen jaren werkte hij als docent Nederlands en decaan op het Sint Gregorius College in het centrum van Utrecht. Een school waar de hele wereld voorbij komt. „Heel leuk werk, vooral het werken met jongeren. Ik was niet alleen een lesboer. De persoonlijke benadering, niet de massa. Ik geloof in de positieve belangstelling voor elkaar, in het verbinden van mensen. Dat is ook het mooie van verenigingswerk, het haalt de goede dingen in mensen naar boven.“

Sinterklaas

„Ik ben gek op theater. Vanaf mijn jeugd ben ik al betrokken bij toneelvereniging Deo et Arti. Daarom ben ik ook de Sinterklaas. Dat toneelstuk, die interactie met kinderen, maar ook met volwassenen. Dat is zo bijzonder, waar vind je

Henk van Hees.

zoiets? Dit jaar ben ik zes dagen in het pak geweest, heb ik 25 huisbezoeken gedaan. Dan beleef je gouden momenten met elkaar. Je doorbreekt ook de sleur, de eenzaamheid. We hebben ook altijd een knuffelpiet mee. Ik kwam ooit bij een vrouw die helemaal in de put zat. Haar zoon zat voor een moord in de gevangenis. We hebben er een halfuur gezeten, zelfs de pleten waren stil. We hebben haar weer eens laten lachen. Dit jaar was er een meisje van een jaar of vier met haar opa. Bij het rondje door de Minnehof bleef ze maar meelopen. 'Ik ben zo blij dat u er bent', zei ze. Dat doet je wat, dat vertrouwen, dat is zo mooi.“

Van Hees is steeds actiever in de katholieke kerk in zijn dorp, onder meer als voorganger in diensten of

Liefde voor het theater en de mensen

uitvaarten. Een blijde katholiek. „Het regeltjesgeloof, daar ben ik niet zo van. Christendom moet je in het dagelijks leven waarmaken. Die stoffigheid, dat orthodoxe, dat is niks voor mij, ik ben meer van het rijke roomse leven. Ik ben ook opgegroeid vanuit een maatschappelijke betrokkenheid.“ Bijvoorbeeld in de acties voor pater Wijnand van Wegen, oud-missionaris in Friersdale, in Zuid-Afrika.